

люти течности, съ които се пазятъ отъ неприятели. Куче, което веднажъ се опитало да ухапе крастава жаба или дъждовникъ, не повтаря вече, защото вонещата течностъ е люта и отровна. Жабата и дъждовникътъ не могатъ да хапятъ, а се бранятъ отъ неприятелитѣ си съ тѣзи вонещи и отровни течности. Прѣди хората мислили, че, като пуца тази течностъ, дъждовникътъ не изгаря въ огъня.

Учительтъ посочи дъждовника на ученицитѣ и сравни направата на тѣлото му съ онази на жабата и гущера. Той показа, че дъждовникътъ прилича на жаба, а не на гущеръ. Разликата между обикновената жаба и дъждовника е тази, че дъждовникътъ има опашки и ражда живи дъждовничетата си.

— Дъждовникътъ е едно отъ най-полезнитѣ животни, свърши учительтъ. Той се храни съ вѣднителни голи охлюви и разни бубулечки. По тази причина заслужава да го покровителствуваме.

